

Без съмнение, подозрение и докачание

Съмнение, подозрение и докачание – това са три важни положения, които спъват ученика. Затова първият закон е: Никакво съмнение, никакво подозрение и никакво докачание към вътрешното начало, което те ръководи. И каквито и да бъдат външните условия в живота ти, знай, че Бог нито се изменя, нито се променя. Да предпоставиш всичко: да те бият, да бъдеш гонен, но да останеш верен на Бога – това е величието на човека! Човек, който не може да умре за Божията Любов, за Божията Мъдрост и за Божията Истина, не е характерен човек. Аз едно зная: не само вие, но и целият свят да дойде, не може да ме накара да се съмнявам в себе си. Всич-

ки хора да дойдат, не могат да ме накарат да подозирам себе си. Никой не е в състояние да ме застави да се докача. В мене докачание няма, защото аз зная, че Бог нито се променя, нито се изменя, Той е вечен. Защо ще се съмняваш в Бога? Ако не можеш да глътнеш един горчив хап в живота, ти не си ученик. Вие има-

те невидими неприятели. Ако не внимавате, те могат да изсмучат всички сокове на живота ви и да останете мъртви кости. Ако внимавате, ще бъдете насадени на лозата. Вечното начало е невиди-

вета, която да ви служи като основа в живота. За да може Божественият Дух да работи във вас, не трябва да се съмнявате, нито да се подозирате, нито да се докачате. При това положение духовният свят ще ви говори на един разбран език. Сега, като мълчахте, някои се питаха: „Какво да мислим?“ – Ще прекарате в ума си доброто и лошото във вас. Ще разгледате как сте приложили търпението, милосърдието, смирението, кротостта, въздържанието, Любовете и Истината. Ще се помолите на Бога да дойде Божественият Дух във вас като светлина, да ви помогне да приложите всичко това постепенно.

продължава на стр. 3

Празникът на Есента

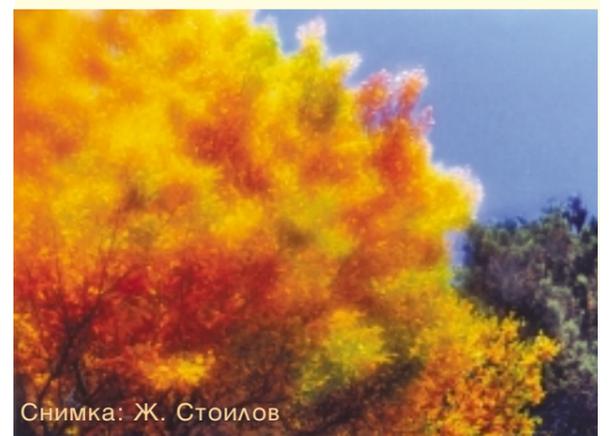
Импулсът, даден през Пролетта, като прилив на енергия от Космоса към Земята, намира своя завършек, своето реализиране през Есента, когато се събират плодовете. Така, Пролетта и Есента са два полюса в проявата на космическия ритмус. И по закона на ритмуса, от количеството и напрежението на енергията през Пролетта, се обуславя каква ще бъде Есента. По лятото можем да узнаем каква ще бъде зимата. Ако то е горещо и сухо, зимата ще е снежна и студена.

От 22 септември Слънцето навлиза в Южното полушарие и активните творчески сили се пренасят там, а в северното започват да действат други, които носят мекота и вътрешна топлина. Това течение символизира жената, докато лятното, огнено – мъжа. Тогава човек е вгълбява в себе си, съсредоточава се и обработва нещата отвътре. Дните намаляват, нощите се удължават. Външната светлина и топлина намаляват, вътрешните се увеличават. Това е момент, в който жената – душата – може да прояви своята вътрешна светлина и топлина, т.е. своето Добро. В началото на Есента приключва активната дейност във външния свят и се пренася в духовната сфера на живота. Тогава започва и учебната година, защото се създава благоприятно време за умствена и духовна работа. Човек откъсва поглед от външния свят и се вгълбява в себе си.

Това поляризиране на силите, макар и субективно, е свързано с едно обективно явление, което се извършва в самия Космос. В началото на Пролетта Слънцето влиза в зодиакалния знак „Овен“, който е знак на неговата екзалтация, т.е. то проявява в него своята енергия, затова имаме прилив на енергия във външната Природа. В началото на Есента – 22 септември – Слънцето влиза в знака „Везни“, където Сатурн е в екзалтация и където той представлява разумността, но едновременно е емблема на студено течение в Природата – имаме прилив на умствена и духовна енергия – създават се условия за вътрешна работа и размишление, възстановяване на равновесието на силите на външния и вътрешния живот.

През Есента на своя живот човек трябва да събира плодовете на своята дейност от Пролетта и Лятото – всички мисли и чувства посети през Пролетта и лятото на живота, сега дават своя плод. Знакът „Везни“, в който влиза Слънцето през есенното равновесие, се празнува като ден на хармонията и равновесието.

Боян Боев

Снимка: Ж. Стоилов

За връзката ни с невидимия свят

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една от сестрите каза: Вие казахте днес на беседата в 10 часа, че човек като прави 10 години молитва, размишление, и

съсредоточаване, като се абстрахира от всичко преходно, може да се свърже с Невидимия свят, с реалния свят. Учителя каза: Като какзах, че човек трябва да се

абстрахира от всичко преходно, разбирам, че човек трябва да има мир, да не се тревожи за материални работи, да се освободи от всички безпокойства, тревоги и страхове, и като се моли в такова състояние, може да добие вътрешно проглеждане и прозрение.

Когато в една градина идва вода, важно е дали цветята я приемат. Тогава те стават свежи и цъфтят. Същото се отнася и до съзерцанието. Важно е дали от съзерцанието вътрешните цветя цъфтят и стават свежи.

Направете следното упражнение три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер – като си отправите

ума нагоре, вижте каква мисъл ще ви дойде. Вижте каква категория мисли ви са дава, защото те ще бъдат разнообразни мисли.

Един брат попита: Хубаво ли е да се развият вътрешните сили и да се влезе в езотеричния живот чрез размишление върху чакрите?

Учителя каза: Такава работа с чакрите е насилие, защото тогава могат да станат обратни реакции. Тогава човек се уморява, не може да се моли, влиза отново да живее в света. Това е едно неестествено положение. Вие продължавайте със съзерцанието.

продължава на стр. 2

Снимка: Е. Кацарска

Фирма ли е Общество Бяло Братство?

Уж сме дошли в Братството да се усъвършенстваме, да се обичаме повече... Цитираме Учителя толкова успешно, че преставаме да разсъждаваме от свое име, а най-интересното е, че с времето все-повече бягаме от сянката си и забравяме, че „медальт има две страни“. И понеже той, „медальт“, по принцип не се различава от двуполусния модел

на положителното и отрицателното като вселенски закон – ето защо се получава, че ние виждаме грешките в другите и все по-малко нашите. С интерес слушаме за опитностите на някого и компетентно се произнасяме по въпроса за кармата и последствията. Друго което ме изумява е как, когато има проблем, мълвата за него се разпространява

за отрицателно време. Със завидно старание и педантичност в братските групи беше разпространено писмо с копие на „Актуално състояние“, на Общество Бяло Братство и се разнасяше като лозунг, че виждате ли, най-последно някои от прокрадващи се съмнения за този и онзи са се оказали май-че верни. Затова и с риск да обидя хората, които стоят зад

всичко това, без да имам подобни цели и намерения, искам да попитам, не е ли крайно време, като четем и цитираме Учителя във всичко, преди да оклеветим толкова грозно някого, да се обърнем преди това към професионалист по юридическите въпроси, например?!

Не е ли странно, че клеветите се разпространяват по-бързо, отколкото

нещо добро, което се е случило? И защо се изненадваме, че медиите ни заливат с лошите новини, а добрите остават незабелязани? А ние? Нали сме последователи на великите идеи на Бялото Братство – проводници, отразители, дори и извори на тези идеи?

От името на екипа на вестника искам да се извиня на читателите за то-

ва, че за първи път си позволяваме поставянето на въпрос от негативен характер, но тъй като доверието е най-важното и първо нещо между нас, молим да ни бъде простено. Ние от своя страна ще продължим да търсим положителните неща и новини, които се случват и ще се случват в нашият братски живот.

продължава на стр. 3

Живот след смъртта на физическо тяло

Влад Пашов

Продължение от бр. 15

След смъртта на физическото тяло човек преминава последователно през етерния, астралния, менталния светове и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на Земята. В тези четири нисши светове, както казва Учителя, човек събира материали за изграждане на тялото на Любовта.

На физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния светове и извлича от тях материали за изграждане на тялото на Любовта.

В миналото престоят на човека в духовния свят е бил много по-продължителен от днес. В миналото човек е престоявал от 500 до 1000 години в Невидимия свят, така че в един цикъл от 2160 години, което определя една епоха, човек се е прераждал най-много два пъти – един път в мъжко, един път в женско тяло, за да събере различни опитности и да има различни преживявания, които ще послужат като материали за изграждане на тялото на Любовта. Но Учителя казва, че еволюцията е ускорена 10 пъти, затова и продължителността на престояването в духовния свят е намалена от 50 до 100 години, според степента на развитието на което се намира даден човек. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова повече прекарва в Невидимите светове, защото той е събрал повече опитности, имал

е повече преживявания, събрал е повече материали, които трябва да преработи, за да изкара от тях есенцията, която да се заключи в изграждането на тялото на Любовта. Между другите работи, които човешките души извършват през време на престоя си в духовните светове, е и тази: под ръководството на Йерархиите да работят за изменение на условията на Земята, както във физическо отношение, така и в социално. За да имат други условия и възможности като слязат на Земята при новото въплъщение, да могат да съберат нови опитности. Защото Земята не е място за щастие, а училище, в което човек учи и събира материали за изграждане на тялото на Любовта. При смъртта физическото тяло постепенно се разлага. Това показва, че в човешкия организъм, освен грубата физическа материя, има една организираща сила, която внася живот в тялото. Тази организираща сила идва от душата, която при смъртта напуска тялото. Душата като магнит привлича всички клетки около себе си и образува един жив организъм, и когато напусне тялото, клетките постепенно се разпръскват в пространството. Защото всяка клетка е една малка душичка, един малък силов център, която е привлечена от централната монада – душата, за да образува тялото. И тези малки душички имат известно сродство с централната монада, която при много въплъщения ги привлича от пространството.

При смъртта етерното тяло заедно с душата изли-

за от главата и физическото тяло остава без живот. Етерното тяло излиза във вид на едно спираловидно движение, носейки със себе си душата с един физически атом, или по-право, не един физически атом, но силата, която е работила в него. Резултатите от опитностите на физическото тяло през току що преживения живот са отпечатани върху този особен атом. Докато всички други атоми на тялото се подменят в течение на живота, този особен атом остава неизменен. Той остава постоянен не само през един живот, но е бил част от всяко физическо тяло, употребявано по-рано от човешкия дух. След всяко земно съществуване върху него се отбелязват преживяванията на физическото тяло и така той се обогатява качествено, без да се променя. Той се извлича при смъртта и остава в потенциално състояние като един зрител, за да бъде отново събуден при започването на друг физически живот и така да послужи пак като ядка, около която да се построи ново физическо тяло. Той се нарича семеен атом. През време на живота семеният атом е разположен в лявата празнина на сърцето, близо до върха му. При смъртта той се излива в мозъка по пневмогастричния нерв и напуска физическото тяло заедно с етерното тяло и душата през вшивката между тилната и теменната кост.

Когато етерното тяло и душата напускат физическото тяло, те са още свързани с него с една нежна сребърнобяла нишка. Тази

последна връзка не се къса, докато включената в етерното тяло панорама на изтеклия живот не бъде прегледана от душата. Затова погребването или изгарянето не трябва да се извършва до третия ден, защото дотогава душата чрез сребърната нишка е още свързана с етерното тяло и в течение на тези три дена душата преглежда панорамата на своя живот, отпечатана в етерното тяло, която в течение на тези три дена се отпечатва в астралното. След третия ден сребърната нишка се скъсва и тялото е окончателно мъртво. От неспазването на този срок често хората биват живи погребани, защото те са били само излъчени и след третия ден се връщат в тялото.

Един американски учен е правил опити, с които установил, че при изпускане на последната вдишка, тялото намалява теглото си. Той е правил опити с много чувствителни весни. Това показва, че нещо невидимо напуска тялото. Това е етерното тяло, съставено от четирите вида етер – топлинен, светлинен, химически и жизнен, което е все пак физическо, заедно с душата и астралното тяло.

Понеже при смъртта и в течение на трите дена душата преглежда изтеклия си живот, който се изрежда пред нея в картини, от момента на смъртта до момента на раждането, затова не трябва да бъде обезпокоявана от плачове и шумове, за да може да се съсредоточи и да вижда ясно картините на изтеклия си живот. Защото от това ясно виждане зависи и отпе-

чатването им в астралното тяло, от това зависи правилното заключение, която душата ще си извади от тези картини, а това вече ще влияе върху живота ѝ в бъдещето въплъщение. Затова хората, ако искат да направят добро на умирация, не трябва да плачат и да вдигат шум около него, а да направят една молитва, която му действа успокоително и го насочва към картините на неговия живот. В това време, когато съзерцава панорамата на изтеклия си живот, душата слуша гласа на Космичното слово, което ѝ говори и я поучава. Това е тържествен момент за нея и тя не трябва да бъде смущавана от тъги, скърби и плач около тялото.

Също така, когато се вижда, че човек си заминава, не трябва да се правят опити чрез лекарства да бъде върнат назад, защото това действа вредно и върху невидимите тела и причинява големи страдания на душата.

Животът на човека се отпечатва в етерното тяло в областта на отрицателния полюс на химическия етер, който е седалище на подсъзнателната памет. Въобще етерното тяло е носител на паметта, основа на умствените способности. Картината, както каза, започва от момента на смъртта до момента на раждането. Панорамата трае от няколко часа до три дена, в зависимост от времето, през което човек може да запази будност на съзнанието, след което той изгубва съзнание в стария свят и преминава в следващия, наречен душевен, астрален, или духовен. Подоб-

на панорама на живота си човек вижда и когато преминава през голяма опасност, при даване във вода, падане от голяма височина и прочие. Когато етерното тяло излезе от физическото и съзнанието е будно, но връзката с физическото не е скъсана, етерното тяло, заедно с душата, се връща във физическото тяло.

След третия ден от смъртта, когато душата, заедно с астралното тяло, на което е отпечатана панорамата на физическия живот, напусне етерното тяло, последното остава като втори труп, който спи над гроба, носейки формата на човека, разлагайки се паралелно с физическото. Процесът на напускане на етерното тяло от душата е същият, както при напускане на физическото тяло. Жизнените сили на един атом от етерното тяло се вземат, за да се употребят като ядка за жизненото тяло в следващото превъплъщение. Така при сливането си в астралния свят човек носи в себе си семеният атом на физическото и на етерното тяло. Етерното тяло по форма прилича на физическото, защото то е архитект на физическото тяло и физическото е само отпечатък на етерното. Но астралното тяло при настоящата степен на развитие на обикновения човек, докато човек е още на Земята, е неорганизирано и е облакоподобно и чак когато душата напусне етерното тяло, и върху астралното тяло се отпечатва панорамата на изтеклия живот, то придобива образа на заминалия човек.

(Следва продължение)

За връзката ни с невидимия свят

Разговор с Учителя,
записан от
брат Боян Боев

от стр. 1

Подготвявайте се. Защото новораждането, идването на Духа Свети, е един вътрешен закон. Право на Божествения Дух е да ви въведе в езотеричния свят. Това не е право на човека. Човек трябва да се моли за тази цел и да чака. Нали апостолите трябваше да чакат 40 дена? Но 40 дена е една форма. Може да се чака и 40 години. Когато дойде в човека вътрешното просветление, той ще бъде пратен да извърши една работа в света. Не само да се свърже с Божествения свят, но и да работи с това, което е изучил. Ще му се даде работа за Бога.

Ще ви дам друго упражнение: Всеки ден размишлявайте върху „Свещени думи на Учителя“, за да се види кои качества са необходими за ученика.

После проучвайте „Светът на великите души“. Всеки ден размишлявайте върху едно изречение.

После проучвайте и размишлявайте върху Рил-

ските беседи „Двигатели на живота“. После размишлявайте върху стиховете на 15 глава от Евангелието на Йоана. Там има материал за концентрация. Размишлявайте и изучавайте седма серия на неделните беседи по следния начин: от първа беседа четете и размишлявайте върху 10 стр., от втора беседа – 18 стр., от трета беседа – 13 стр., от четвърта беседа – 14 стр., от пета беседа – 9 стр., от шеста беседа – 7 стр., от седма беседа – 8 стр., от осма беседа – 5 стр., от девета беседа – 3 стр. и от десета беседа – 11 стр.

Ученикът трябва да види до къде едно желание е Божествено. Трябва да излезем от света на колебанията, от света на страданията и да дойдем там, дето всичко е радост и веселие, дето има хармония.

Човек трябва да влезе в света на Любовта и да се успокои. Това е един от най-трудните въпроси. За ученика това е трудно. Може ли едно дете да ходи първоначално?

Ние ще потърсим Бога и ще Го търсим в Любовта Му и Милосърдието Му. Вън от Любовта не може да търсим Бога. Човек има да учи Бога цяла вечност. То е не-

що велико и грандиозно. Тези, които са минали по този път, знаят това. Каквото научим, трябва да го приложим. И после си готов да разбереш и друго.

Колко време ще се молим, зависи от интензивността на молитвата. Например, някой път ако вървиш един час бавно, можеш да извършиш по-малко, отколкото ако вървиш 15 минути с по-голяма бързина.

Като станеш сутрин известно време ще се съсредоточиш, ще мислиш за Бога и ще мислиш, че си между Ангелите. След молитва да се прави такъв опит: да се види в мълчание какви вълни ще дойдат. Някой път може да дойде само един глас, който не е толкова определен, а някой път гласът става определен.

Мислете за Бога, за Божествения порядък, който е съвършен. Човек да не е в статическо положение, но промени да стават в него, та да не бъде като застояла вода, но като вода, която постоянно тече.

Един брат попита: *Кой е методът за излъчване?*

Учителя каза: Методът е концентриране. Тогава човек естествено ще влиза и излиза от тялото си. Концентрирането да става по

естествен начин. Когато излиза от физическото тяло, това да му бъде като почивка.

Ще ви дам следното упражнение за 10 дена: изпращайте светли мисли и чувства до някои свои братя и сестри. Изпращайте сутрин, на обяд и вечер за 10 дни най-хубави мисли до един свой приятел, да има в него желание да служи на Бога, да работи за Бога. Като пращаш тази добра мисъл към този свой брат, тя от своя страна населява пространството.

Един брат попита: *Само на един и същ ли да изпращаме или към разни приятели?*

Учителя каза: На разни приятели. Изпращайте хубави мисли към такива приятели, с които сте хармонизирани. Ако те не приемат тези мисли, мислите ще се върнат към вас с придатък, с лихва, малко по-късно. Така че тези мисли и да не намерят почва, пак се връщат.

Вземете за размишление стиха: „Това е живот вечен да позная Тебе Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото си изпарти.“ Ще размишлявате върху този стих по три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер.

Във връзка с този стих вземете и „Първо послание Петрово“ тези 10 дена и след като го прочетете, ще размишлявате върху него и ще отбележите най-важните стихове, които са ви обърнали особено внимание.

След тези 10 дена вземете едно упражнение за 2 месеца: прочитайте Исая в него глава на ден. Те са 66 глави. Извадете най-забележителните стихове. Може по 1, 2 или 3 стиха от глава. Най-напред ги нарежете както са наредени в главата. След това ги нарежете както можете за да изкарате нещо като една нова глава.

Царството Божие се взема на сила. Съзнанието расте и ние само трябва да си помагаме на растежа. След тези 2 месеца концентрирайте се като си избере нещо из живота на Христа. Например как Христос проповядва на планината, как Христос върви с учениците през нивите, Христос на Тайната вечеря и прочие.

Когато човек се отдаде от Бога, нисшето, животинското се проявява в човек. Това се вижда от следния важен закон, който се изтъква от апостол

Павел в неговото „Послание към Римляните“, глава първа, от 22 стих до края. Този закон гласи, че когато човек се откаже да познае Бога, Бог се отдръпва и човек попада под влияние на тъмните, нисши сили. Тогава иде голямо падение. Нисшите сили вземат надмощие.

Изучавайте растенията. Те са като книги. От тях ще научите нещо. Те са библиотека. Изучавайте кои растения за какво са лековити. Много пъти хората не знаят как да прилагат растенията като лечебно средство.

Ще отидете при едни растения, към които имате разположение, защото тогава можете да научите нещо. Без разположение не може. Така човек ще научи езика на растенията.

Ще отидете при тях със свещено чувство и ще мислите за Бога най-първо. След това ще мислите за тези същества, които са изработили тези форми и ще желаете те да ви говорят и да ви кажат нещо за това цвете, за скритите сили в него, за лечебните му свойства. Така ще влезете във връзка с вътрешния живот на цветята и на другите растения.

Фирма ли е Общество Бяло Братство?

от стр. 1

Днес медиите имат силно влияние върху живота на хората и би било чудесно, ако все пак има един вестник, в който да няма клевети, интриги, клюки – все неща които витаят в пространството около нас.

Братя и сестри, приятели на вестник Братски живот, нека всички заедно да запазим чистотата на нашия вестник, спестявайки коментарите си, особено, когато не сме компетентни. Препоръчваме консултация с професионалист. Аз лично когато имам зъбобол, отивам на зъболекар и не обвинявам храната, благодарение на която физически съществувам, за болезнките си.

Ивелина Елмазова

КОМЕНТАР НА ЯВОР СТОЯНОВ, ЮРИСТ

И така, по темата. Накратко ще се опитам да обясня, като покрай обяснението ми ще стане ясно и защо е станало объркването на хората, изпратили писмата с прикрепени „документ“. Първо, официален документ за актуално състояние на

един търговец, или на кое да е юридическо лице се издава само от компетентен съд – това обикновено е съда, в който е извършена регистрацията на търговеца/юридическото лице. Издателя на изпратения „документ“, видно е „Делфи“. „Делфи“ е националната информационна система, която само по себе си също е търговско дружество с държавен капитал, действащо под името „Информационно обслужване“ АД, гр. София. „Делфи“ издава справки за състоянието на всички юридически лица в страната, като справките имат информативен характер, но не се ползват със статута на официален документ. С други думи – тази справка е само за обща информация.

Самата справка се издава като бланка, която се попълва автоматично от базата данни на информационната система на „Делфи“. Думата „фирма“ е част от тази бланка и се отнася до името на юридическото лице - както е посочено, това е „Общество Бяло Братство“. На втори ред от документа е изписана и организационната форма на лицето – Религиозна институция. Думата „фирма“ по същество, правно пог-

леднато е абсолютно несъместима с която и да било религиозна институция, но както казах, тя е част от бланката на „Делфи“ и в случая просто сочи името. Важното е да се знае, че значението на думата „фирма“ не е това, което е придобило известност в обществото. Обикновено, от неористи се слага равенство между „фирма“ и „търговец“, но всъщност фирмата сочи само името на търговеца.

Сега да видим разликата. Религиозните институции се регистрират не по Търговския закон, а по реда на Закона за вероизповеданията. Имената на вероизповеданията са наречени от закона просто „наименования“, а не фирми. С други думи – фирмата е отличителен белег само за търговци, но не и за вероизповеданията или за сдруженията. Ето накратко какво пише в Закона за вероизповеданията: В чл. 9 от Закона за вероизповеданията (ЗВ) се казва, че „Всяко вероизповедание се характеризира с наименованието си и верските убеждения на физическите лица, съставляващи религиозната му общност.“ Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗВ, „регистрацията на религиозните общности като юридически лица се извърш-

ва от Софийския градски съд по реда на глава четиридесет и шеста от Гражданския процесуален кодекс.“ В приложението към тази статия копие от съдебното решение за регистрация на Общество Бяло Братство, ясно се вижда името и формата на организация на ОББ. Въпреки очевидните прилики, всеки средноинтелигентен човек сам може да открие огромната разлика между използваните от различните закони думи – „наименование“ и „вероизповедание“, „фирма“ и „търговец“. Мисля, че само преднамерено може да се сгреша едно от другото.

И още нещо. Изкушавам се като личен коментар да кажа нещо, което може би всеки от нас е срещал многократно в беседите на Учителя. Добре е човек да осъзнае собствената си глупост – глупостта с която е роден и израснал. Нормално е да се греша при нашата неосъзнатост, но именно осъзнаването на собствената ни глупост, както казва Учителя, ще е първата крачка по пътя към развитието на нашите умствени способности, нещо повече, може би ще е първата стъпка към нашето смирение и духовно съзряване.

"Д Е Л Ф И" --- ЕФН 2103016543 --- ВРЕМЕ 11:18:

ФИРМА: ОБЩЕСТВО БЯЛО БРАТСТВО
ВИД: РЕЛИГИОЗНА ИНСТИТУЦИЯ
СТАТУС: ДЕЙСТВАЩА
ВПСИВАНЕ/РЕШЕНИЕ: 02 00002-22/10/04
СЪД: СОФИЯ ГРАД
РЕГИСТРАЦИЯ: 04/03/03
ФИРМЕНО ДЕЛО: 2003/01654
РЕГИСТЪР: 85 ПАРТИДА: 000005 ТОМ: 0001

--- СЕДАЛИЩЕ ---
НАСЕЛЕНО МЯСТО: ГР.СОФИЯ
АДРЕС: УЛ. ЖОЛИО КЮРИ, ВЛ.321, АП.2
--- УЧАСТНИЦИ ВЪВ ФИРМАТА ---

ИМЕ: АНДРЕЙ ДИМИТРОВ ГРИВА
ВПСИВАНЕ/РЕШЕНИЕ: 01 00001-04/03/03
ЕГН/ЕФН: 5810166630
СТАТУС: ДЕЙСТВАЩ
НАСЕЛЕНО МЯСТО: ГР.СОФИЯ
ТИП: ФИЗ.ЛИЦЕ
ВИД: ПРЕДСЕДАТЕЛ
СОБСТВЕНОСТ: НЕ Е СОБСТВЕНИК
ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ: ПРЕДСТАВЛЯВА ФИРМАТА

ИМЕ: ВЕСЕЛИН КИРИЛОВ ДИМИТРОВ
ВПСИВАНЕ/РЕШЕНИЕ: 02 00002-22/10/04
ЕГН/ЕФН: 3101185802
СТАТУС: ДЕЙСТВАЩ
НАСЕЛЕНО МЯСТО: ГР.СОФИЯ
ТИП: ФИЗ.ЛИЦЕ
ВИД: ЧЛ.КОНТР.СЪВЕТ
СОБСТВЕНОСТ: НЕ Е СОБСТВЕНИК

ИМЕ: ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ ДЕРМЕНДЖИЕВ
ВПСИВАНЕ/РЕШЕНИЕ: 02 00002-22/10/04
ЕГН/ЕФН: 7808234584
СТАТУС: ДЕЙСТВАЩ
НАСЕЛЕНО МЯСТО: ГР.СОФИЯ
ТИП: ФИЗ.ЛИЦЕ
ВИД: ЧЛ.УПР.СЪВЕТ
СОБСТВЕНОСТ: НЕ Е СОБСТВЕНИК

Част от бланката - причина за недоразумението.

Без съмнение, подозрение и докачание

от стр. 1

Без тази Божествена благодат много трудно ще се борите в света. Вие мислите, че Истината може да я намерите на земята. Не, Истината е жителка на небето. Единствено то Нещо, което Бог обича в нас, е Истината. Господ ще постъпи с вас тъй, както е постъпил едно време спрямо пророците – същата опитност ще имате и вие, същото благословение ще имате и вие. Духът, който работи, е същият и преди Христа, и след Христа. За Божественото в душата си трябва да имате един свещен трепет. Всяка дума, излязла от Божествената уста, който и да ни я донесе, е ценна за нас. Скъпоценният камък, който и да го донесе, има своята ценност. Също и по отношение на Божествените думи. Само по този начин може да се установи хармония между нас. Ние имаме да се борим още с доста сериозни мъчнотии, с голямо неразбирателство. В даден момент се иска голяма мъдрост, за да знаем как да постъпваме. За в бъдеще всички трябва да постъпваме по Бога и ще бъдем силни. Ако Бог е с нас, ще бъдем силни.

Втория път ще гледаме да направим мълчанието по-пълно. Ще се молите да се изчерпите от физическите си недъзи. Би трябвало всички ние да бъдем здрави. Тези болести не ни препоръчват много. Пред Бога скрито-покрито няма, лицеприятно няма. И тъй, никакво съмнение, никакво подозрение и никакво докачание! Сполучите ли в това, ще дойде онази свет-

лина, която очаквате. Човек, който не е спокоен, който се дразни и е недоволен от себе си, не е силен. Силният човек не се дразни, слабият се дразни. Опитът показва дали трябва да се съмнявам или не. Докачението е един опасен недъг. Дълго време ще трябва да се борите с него. Стремешите на човека са безконечни; човешкият дух може да го задоволи само вечността. Тук, на земята човек не може да се задоволи. Щом кажеш да направиш нещо, не подозирай себе си дали може да го направиш или не. Кажи и го направи! После не се съмнявай, че нямаш толкова сили. Без подозрение, без съмнение, без докачание! Работите ли така, Божие благословение ще дойде. В този закон няма изключение. Всички велики хора в света са се отличавали с това.

В характера на Христа имаше самообладание. Той имаше власт, но когато го биха, не се защищаваше. Той знаеше, че е от високо произхождение, но при все това не се защити. Христос не се съмняваше в работата, която имаше да върши. Той понесе всичко с търпение. Вие не може да бъдете по-търпеливи от Христа. Когато дойде плесницата на вашата карма, на съдбата ви, ще трябва да издържите без колебание, без страх. Ще застанете срещу нея без страх, без съмнение и без отчаяние. Само хората без честолубие, без гордост се отчайват. Когато човек изгуби своята гордост, се отчайват. Вие ще спазите вашата гордост. И като ви бият, пак ще стоите горди. Човек трябва

да бъде спокоен като вечната скала, в която морските вълни се разбиват. Горд – това значи да не се поколебаваш, да не се подкупваш от никаква съблазън; да останеш верен на Бога в любовта си, верен към Истината. Човек, който не може да умре за Божията Любов, за Божията Мъдрост и за Божията Истина, не знам къде седи неговото величие. Който издържи смело всички изпитания, неговите по-големи братя го поздравяват и му казват: „Не бой се, ние ще превърнем тия плесници на благословения. Те са само по лицето ти, твоята душа не е засегната.“ Божествените плесници са хубави! Ако Господ някога ни прати Своето благословение, да не Го подозираме. Най-мъчното нещо в света е да изтърпим всички изпитания без докачание. Тези неща не са за деца, а са за възрастни хора, за хора, които разсъждават. Аз говоря лично за всеки едно от вас. Аз ви виждам като горящи свещи. Виждам кой колко свети. Животът не е играчка, не трябва да се самозаблуждаваме. Ние сме пред лицето на Бога, Който е съвършен и желае и нашето усъвършенстване, желае да разбирате Неговите закони. Когато аз говоря, имам предвид всички ви. Всяка истина може да я проверите, аз не я измислям от себе си. Приложете я, вие ще се ползвате от нея. И който да ви донесе Истината – вие трябва да използвате. Истината като факт, от когото и да е дошла, винаги има една и съща стойност. Когато дойдете в съприкосновение със самия източник на нещата, то

е друг въпрос. Знайте, че изворът сам няма да дойде при вас, вие трябва да отидете при него. Господ няма да дойде при вас. Във вас трябва да има разположение вие да отидете при Него. Щом решите вие да отидете при Бога, това показва, че Божественото изтича от вас. Тогава и в Бог ще се породи желание да дойде при вас – ще изпрати Духа Си.

Като ученици във всички ви трябва да има морална стабилност, устойчивост. Без тази морална стабилност, колкото и познания да имате, ще ги изгубите. Разбойникът в света, който иска да обира хората, е дяволът. Ако си силен, ще го разтърсиш; ти ще имаш сила само ако имаш морална стабилност. Ще хванеш дявола, ще го раздрусаш хубаво и ще кажеш: „Аз съм, който побеждавам.“ Това в окултната, в Божествената наука наричат самообладание, благородство на духа. Аз ви зная слабостите и ако исках да ви привлека за себе си, сякаш да ви угаждам. Аз обаче ви казвам недъзите, за да ги изправите. Ако учителят не покаже грешките, недъзите на ученика си, защо е учител? Да се изправят грешките, това е една задача на живота. Ще преминете през ред изпитания, ще дойдете най-после до Божественото око, ще ви се даде една задача и ако я разрешите, ще влезете в Царството Божие. Кога? – За ученика остаряване няма. Във вечния живот има вечно подмладяване. На земята може да работите, каквото ви се даде. От никаква работа човек не

трябва да се срамува. Всеки ден, каквото и да намерите, някоя малка работа, направете я. Някой търси специална работа, за сведите само. Не, каквато работа и да ти се даде, свърши я, не избирай работата. Каквато и работа да е, тя ще се облагороди от тебе. Не трябва да се срамуваме от работата, която Бог ни е дал. Щом една работа ти е определена от невидимия свят, бъди благодарен от нея. Започни и ще я свършиш. Кой каквато работа върши – да се радва. То е важно. Бог има за вас разни длъжности. Каквото ви попадне на ръцете, извършете го без роптание, без съмнение, без подозрение, без докачание. На мястото на съмнението турете надеждата; на мястото на подозрението турете вярата; на мястото на докачението турете любовта. И кажете тогава на първите трима приятели: По бюджетни съображения ние вече затваряме тия три служби, ня-

маме място за вас, намерете си другаде място. Ще доволните подозрението, докачението, съмнението, но приятелски, и ще насадите вместо тях вярата, надеждата и любовта, които служат без пари. Първите искат много пари. Съмнението – 10 000 лева, подозрението – 20 000 лева, докачението иска 1 милион годишно. Надеждата, вярата и любовта работат без пари. Те са три закона, които трябва да работят във вас.

Мълчанието, което ви давам, е само една промяна, една малка почивка. Друг път ще искам от вас едно събрание тихо, без никаква кашлица. Искам да се дисциплинирате. Да седите 1/2 или 1 час в мълчанието турете надеждата; на мястото на подозрението турете вярата; на мястото на докачението турете любовта. И кажете тогава на първите трима приятели: По бюджетни съображения ние вече зат-

варяме тия три служби, ня-

21 лекция от Учителя,
държана пред ООК на
12 март 1924 г.,
София.

Рестаурация на оригиналния Пентаграм

Братя и сестри, Варненското братство с радост ви съобщава за една позитивна промяна в интериора на братския салон във Варна.

Най-важният акцент в това ново оформление бе първата реализация на компютърната рестаурация на оригиналния Пентаграм. Беше проведено изследване, което достигна до изводите, че до този момент в братските среди е разпространено вторично

копие на Пентаграма с нарушена геометрия и цветови спектър – налични са изкривяване на централната ос на Пентаграма с няколко градуса и неправилно изместване на цветовете на Пентаграма към кафяво-тъмночервените-оранжеви нюанси, които липсват в оригинала. Тези сериозни дефекти са се получили поради факта, че оригиналното платно е деформирано (изтеглено в повече) по

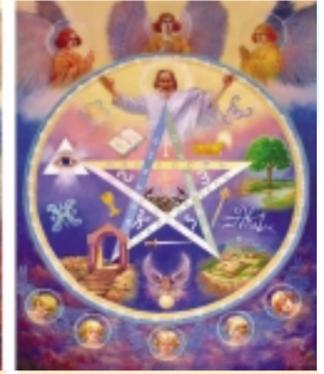
единия си диагонал при вторично поставяне към рамка, а неправилното изместване на цветовия спектър се е получило поради ниското качество и липса на достатъчно нюанси на цветната фотографска техника през 40-те, 50-те години на XX век. Към всички тези дефекти се добавят и напукванията по образа, получени поради неправилното навиване на платното навътре след известните Търновски

събития. Именно, второ копие, направено не от оригинала на Пентаграма, а от лошото първично фотокопие с описаните вече дефекти, заедно с налична недобра фокусировка, е разпространено по настоящем в братски среди.

Бяха направени около 30 степени на рестаурация и резултата се разпечата с размери 91x72 см. и се постави във Варненския братски салон.

Известният досега Пентаграм

Пентаграмът след рестаурацията

Всички Братски групи, които имат желание да притежават в своите салони цифровата рестаурация от оригинал-

ния Пентаграм, моля да се обърнат за повече информация на телефон 0897847650.

Филип Филипов

Петър Димков - Посланикът на Духа

Портрет от Лили Димкова

120 години от рождението на Петър Димков

♦ На 2 и 20 октомври т.г. съответно в Шумен и Търговище бе отбелязана 120-ата годишнина от рождението на един забележителен българин – Петър Димков, Лечителя. Проявите бяха организирани от групите на Бялото братство в двата града и протекоха при значителен интерес от страна на обществеността. Тя бе запозната с личността на П. Димков от встъпителните думи на Константин Златев, както и от прожекцията на документални филми с участието на юбилярна, напуснал нашия свят през 1981 г. на 95-годишна възраст. Срещите с шуменската и търговищката общественост бяха повод и за представянето на прекрасната книга на Лили Димкова – дъщеря на Лечителя, под заглавие „Петър Димков – моята баща“.

♦ На 12 октомври 2006 г. в Радио-телевизионен център и в Благоевград се състоя представяне на новата книга на Лили Димкова. Позната предимно като художничка за повечето от нас, дъщерята на големия лечител предлага на вниманието на читателите своите скъпоценни, „съкровени спомени“, които „бликат от сърцето ѝ, изпълнено с любов“.

На срещата-разговор присъстваха и бивши пациенти на Петър Димков от този край, които преди това са били отписани от т.н. официална медицина. Всички, дори и тези, които се срещаха с гостите за първи път, имаха усещането, че това общуване, сравнително кратко във времето, не започва от сега и няма да завърши след малко; че се е случило нещо съществено, сродяващо и облагородяващо душите, след което вече (с повече или по-малко) никой вече няма да е същият.

Когато застана пред духовния облик на личност като Петър Димков (19.12.1886 – 04.10.1981), извисена като невидим монумент сред измеренията на историята и човешкото битие, застивам в почитателно мълчание и свеждам глава. Впечатляващи са мащабите на земната му изява, благословени са плодовете от десетилетното му раздаване на ближния – без отдих, без никаква мисъл за себе си, без страх от явните и скрити врагове. Хора като Петър Димков оставят след себе си диря от светлина и златен прах, която не би могла да бъде заличена дори от всемогъщата ръка на Времето. Напротив! Именно то, всепроявеният съдник на човешките стойности, съгражда с безпогрешна обективност пантеона на безсмъртните. Сред тях – и не само измежду племето българско, но в пределите на планетата Земя – своето достойно място заема Петър Димков: лечителят, мислителят, хуманистът, офицерът, родолюбецът, човекът с голямо сърце, пионерът в областта на неизследваното, строителят на нова България, Посланикът на Божия Дух.

Разгръщам с объясни-

мо вълнение страниците на книгата, излязла изпод перото на неговата дъщеря – забележителната наша художничка г-жа Лили Димкова. Книга, която дъщерята е посветила на своя баща („Петър Димков – моята баща“). И откривам, че езикът на авторката е пъстр и колоритен като палитрата с бои, с които тя рисува своите картини, излъчващи светлина и откровения от далечни светове. В разказа ѝ оживява атмосферата на миналото с цялата му непринудена прелест, с неподправения аромат на детството и младостта. Текстът е написан живо и увлекателно, със завладяваща спонтанност и простота на изказа. Позволете ми да го определя като химн за живота на Петър Димков – живот-служение на Бога и ближния, „помагане на страдащите“, както се изразява самият герой на повестуването. Живот, пронизан открай докрай с вяра в Създателя – мощна и непоклатима, упование в Неговия Промисъл за света и човека, самоотвержено отдаване на силите и знанията си за целите на физическото и духовно здраве на човешеството. Живот на убеден Христов следовник, ученик на Бялото братство по убеждения и морал, мислене и поведение. Живот на един подчертано толерантен към всички хора човек. Личност с космополитен размах на мирогледа и на дейността му в служба на човешкия род.

От гледна точка на медицинската наука и лечителското изкуство Петър Димков вече е получил признание като един от родоначалниците на ирисовата диагностика у нас и без съмнение неин най-виден представител, при това не само в отечеството си. Той е със сигурност най-изтъкнатият народен лечител по нашите земи, чиято популярност още приживе далеч надхвърля границите на страната ни.

През призмата на нравствената преценка се откроява неговата абсолютна безкористност. Не е взел нито стотинка от десетките си хиляди пациенти. Управлявал е уникалната си лечителска дарба

с ненакърнимата увереност, че тя е дар от Бога и би трябвало да бъде използвана в служението му на хората, без да очаква нищо в замяна. Професионалните му умения и моралната му извисеност го характеризират като „силна, магнетична личност“, според думите на дъщеря му Лили Димкова.

През 1939 г., в зряла възраст, Петър Димков среща Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно). Веднага възприема идеите му, става негов последовател за цял живот. Ученикът е срещнал своя Учител – две съдби, две линии на индивидуално еволюционно развитие, които очевидно са преплетени от векове или дори хилядолетия.

Петър Димков смята, че най-великата сила е тази на мисълта. Тя гради и разрушава, твори вселени и съдби, вае характери и лица. Положителната, оптимистична, добронамерена мисъл лежи в основата на телесното и духовно здраве. Тя пречиства и душата, и кръвта. Няма граници за устрема и силата на мисълта! Познанията му в тази сфера го довеждат до извода за ефективността на въздействието на внушението и самовнушението.

Възприема планината като най-големия трансформатор на енергии и най-вещия лекар. За него тя е източник на здраве, сила, жизненост и дълголетие. Дава ценни напътствия и конкретни съвети

и за женската красота. Най-важният фактор и в това отношение е природосъобразният начин на живот. Петър Димков изтъква, че определяща за красотата е кожата – „нежната, гладка и здрава кожа“. А за да бъде кожата такава, първото условие е правилната обмяна на веществата. Посочва и простици, но ефикасни средства за подмладяване: редовно общуване с природата, чиста, предимно растителна храна, правилно дишане и редовен сън.

Девизът на лечителя Петър Димков е: „Тайната на вечната младост и красота се крие в здравето. А тайната на здравето е умереност във всичко.“

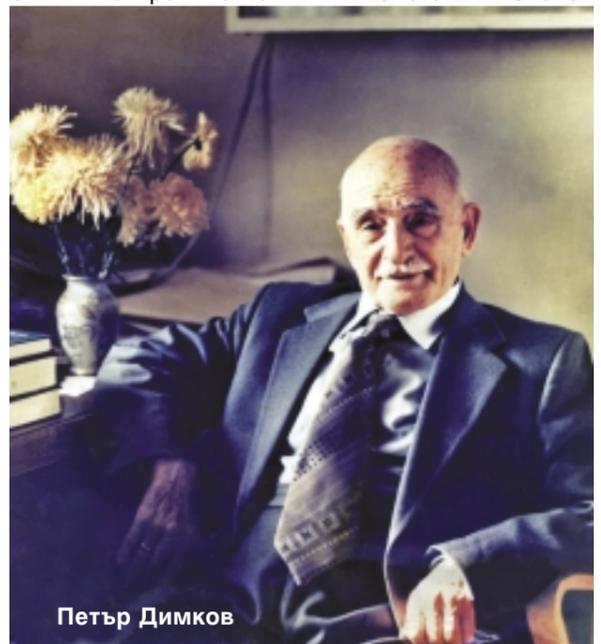
Самият той, доживял пределната 95-годишна възраст, е най-яркото живо доказателство за качествата на системата му за здравословен, осмислен и духовно извисен начин на живот.

Изграденото с Любов, чрез Мъдрост и в Истина не умира.

Човекът, открил в дълбините на съществуването си Божествената искра и запалил с нея огъня на беззаветното служение на Бога и ближните, по право принадлежи към кохортата на безсмъртните. Нетленна остава паметта му в Божието и народното сърце.

Поклон пред личността и делото на Петър Димков!

Константин Златев

Петър Димков

Снимка:
Антон Стоев

Писма до Бога

„Децата пишат писма до Бога“ е идея, реализирана от латвиец Михаил Димов. Участвали са повече от 3500 момичета и момчета на възраст между 7 и 12 години.

Олег, 2 клас: Ех, да имах Твоите възможности!

Женя, 4 клас: А времето, когато ние спим, защо ни се смята за живот? Не е правилно това. На сън ние дори не ядем.

Толик, 4 клас: А, Ти си хитър, отначало позволяваш на човека да съгреша, след това той се разкайва и Ти му прощаваш. Получава се, че Ти винаги си добър. Хитро.

Шурик, 2 клас: Прости ми за всички грехове. Знаем, че не са много, но не знаех, че Те има.

Ина, 2 клас: Знаеш ли, откакто разбрах за Тебе, вече никога не преписвам.

Роман, 2 клас: Знаеш ли, макар че ми се струва, че нямам душа, понякога тя ме понаболява.

Владик, 1 клас: Родителите – това е нашата болка.

Ария, 4 клас: Пиша ти от интерната. Интернатът, това е мястото, където изпращат децата, заради лошото поведение на родителите.

Ваня, 4 клас: Бях на гробищата и ме потресе един паметник. Голям, черен камък. Върху него само една дума: МАМА и край.

Вася, 2 клас: Защо отглеждат човека с години, а после, хоп, и той вече е мъртъв?

Олег, 4 клас: Господи, като чете човек надписите върху паметниците в гробищата и се замисля: А къде са погребани лошите хора?

Гриша 4 клас: Добре, Христос е страдал заради хората, а заради какво страдат хората?

Алина, 4 клас: Кога все пак ще дойде за втори път Исус Христос? Нали трябва хората да се подготвят, че да не стане като при първото Му идване.

Денис, 4 клас: Защо нашите рани зарастват, а Твоите не?

Саша, 4 клас: Вчера аз прочетох, че е умрял един вестник. Къде ще пратиш душата му?

Алекс, 1 клас: Господи, следи ме внимателно, да не сътворя нещо.
Марина, 4 клас: Ти защо си създал този свят? Ти не разбра ли, че това ще е такава грешка?

Галя, 4 клас: Цветята Ти са се получили по-добре, отколкото човека.

Вася, 2 клас: Мили Боже, вземи ме обратно, тук е толкова скучно.

Сергей, 3 клас: Спасявай хората не от грехове, а от самота.

Артур, 3 клас: Изненадай ме, Господи!

Валя, 4 клас: Не изисквай всички да ти се молят, това не е скромно.

Красотите на България

На 14 октомври, около 11 часа сутринта благополучно пристигахме в областта Крушуна. Крушунската екоптека се намира в местността Маарата в землището на село Крушуна, ловешка област.

Система от стълби се извива през уникалната бигорна крушунска каскада-удивителна природна наситеност, ухаеща на живот през този топъл, есенен ден... Дъхът секва при дълбочината на природната стихия, пред тайната на това съвършенство.

Кристално-бистрите вирчета, меките пастелни багри, специфичната растителност, тишината и животворния аромат на Божия промисъл предизвиква в ума едно благоговение и представата за „картичка от рая“... Оставаш ням пред печата на времето, пред тази природна суета. Просто притихващ пред този отряхък от време-пространство и приемаш, че твоето пътуване се превръща в съществуване – живо и творещо.

Радостта на братята и сестрите, които за първи път пристигат се слива със смеха на живата, играеща вода, с нейната красива мелодия.

Красиви варовични прагове с променящи се цветове примамливо насочват вниманието ти към необятното подножие на нещо ново, неизследвано, нещо чисто и многопластово, загатват по необикновен начин за непорочния зов на това кътче.

Привидно хаотично разпръснатите дървесни стволоче наоколо запазват девствеността на това приказно място. Към мелодията на струите от малките водопади се присъединяват и птичките, без които тази картина сякаш не би имала пълна завършеност. В тези за-

гядъчни струи при повече късмет можеш да видиш и един от най-забележителните художествени шедеври на природата – пстроцветната дъга, символ на свято обещание... Зад всичко сетивно блаженство наоколо скромно стои Любовта в пълнотата на нейната неизразеност... Студено-сивите облаци

Снимка:
Д. Дойчинов

се разкъсват пред Слънчо, а гледката придобива съвсем приказен вид. Гледам всичко през очите на фотоаграф и не мога да се удържа да не снимам. Мислиш си, за разлика от героя на известно литературно произведение, Боже, колко красота и съвършенство има по тоя свят, Боже! Започнах да снимам... красота наистина няма край, ако имаш очи и сърце за нея.

От началото на пътеката, впечатляваща със своето разнообразие, до края, представляващ отвесна скала, величествено разделяща две пещери, от които тръгват двата ръкава на рекичката, живата, пенлива вода, скача игриво, току те опръска, и смеейки се сякаш се закача с теб. Спираш се и замиращ... На моменти тази вода изглежда по детински чиста, мъничка и забавна, а в следващия миг виждаш в нея тежки силипей мощна, динамична сти-

хия, внушаваща благородно величие и природно достолепие, творещо в свято съзвучие със звездното дишане...

За съжаление обаче, на фона на тази красота, туктам се вижда и недоброежелателната намеса на човешка ръка. Братята и сестрите веднага правят една бърза бригада. А след това

рата се състои от два естествени и два изкуствени ръкава, част от които дават началото на малка рекичка, образуваща бигорни езерца, преливащи едно в друго. Внушителните и размери (55 м широка и 38 м висока) са добра естествена среда за колонията от прилепи, обитаващи това място. Макар и на места страховита, Деветашката пещера притежава своя специфична, строго индивидуална красота. Намирайки се в нея човек е в състояние да изпитва богата палитра от чувства с различни нюанси от страхопочитание до истинско възхищение. Тишина в долината на сенките, тишина в царствената тъмнина на космоса, тишина в светлината на Духа, тишина в куполите на спомените. Навсякъде тази тишина. Тя настъпи. И след нея – музика... Тиха, звездна музика, струяща от разумното величие на Словото... Музиката се излива в тишината – преливат две същности в едно могъщество. Ето как навсякъде може да съумееш да проникнеш в природната пълнота.

Разглеждаме тая красота и в молитвена благодарност очакваме следващата екскурзия...

Димитър
Дойчинов

Снимка:
Д. Дойчинов

Светъл лъч и в Плевен

Когато през 1919 година съдията брат Стефан Тошев пренася идеите на новото учение от Русе в Свищов и основава кръжок на Бялото братство. Първият човек пред когото говори за идеите на Учителя е Анчо Анев, началник на пощата. Става така, че Анчо Анев бива преместен по служба в Плевен, където от своя страна организира братски кръжок през 1927 година.

По повод подготовката на юбилея за 80 годишнината от основаването на братския кръжок в Плевен, група приятели от Свищов посетихме града на 16 септември.

Домакините ни посрещнаха на красивите поляни в местността Кайлъка. Там в свежата утрин 20 души заедно изпълнихме Паневритмията, и вдъхновени от нея изпяхме още любими и въздействащи песни.

И гости и домакини с учудване и радост видяхме как „светъл лъч отгоре слиза“ – на небето застана част от цветната дъга – един поздрав от невидимите същества, играла Паневритмия в същото време с нас. По-късно в образцовия клуб на Общество Бяло Братство – Плевен, проведохме среща заедно с преподавателите по Паневритмия от двата града.

Разгледахме снимки от съборните дни на Рилските езера, чрез които се докопахме още веднъж до вълнуващото масово изпълнение на Паневритмията на 19 август 2006 г. Споделихме чрез рисунките на Саша Тодорова идеята за торсионните полета възникващи при изпълнение на Паневритмията и за хармонизиращата връзка, която изпълнителите осъществяват с центъра на Вселената.

Заедно с домакините приготвихме братския обяд под звуците на „Сладко медено“ и опитахме изобилието на Божиите блага. След обяда изпяхме още много песни и разговаряхме за случки от живота на братството по времето на Учителя. Накрая отправихме покана към приятелите от Плевен да ни посетят в Свищов за да разгледат американското богословско училище, където Учителя е завършил средното си образование и да присъстват на концерта на Йоана Стратева при откриване на учебната година по Паневритмия. Предвиди се и среща със сестра Християнка Иванова – отговорник на братската група, професионален библиотекар и организатор на братската библиотека в Свищов също и разговор с писателя Борислав Русанов, автор на книгите „Мистерията Лим“, „Евангелие на Любовта“, „Просто да бъдеш“ и др.

Следващата планета след Сатурн е Уран. Открит е от известния английски астроном Уилям Хершел през 1781 година. Диаметърът на Уран е около 50 800 километра, а средната му плътност (относително тегло) - 1.60, което ще рече, че масата му е малко по-тежка от водата. Затова Уран влиза в групата на големите планети с малка плътност.

Както при Юпитер и Сатурн, така и при Уран, днес съществуват неприемливи хипотези за неговия строеж. Планетата притежава твърдо кълбо като това на Земята с диаметър около 17 000 километра и атмосферен слой около него с дебелина около 18 000 километра. Наличието на атмосфера на Уран се потвърждава от факта, че неговият диск е доста приплеснат при полюсите в резултат на бързата му ротация. Установено е, че атмосферният слой се завърта около своята ос за 10 часа и 50 минути. Ние приемаме, че кълбото на самата планета се върти много по-бързо и то в обратна посока, за да се получи сила, частен израз на която е тоглината и светлината, която се излъчва от Уран. Разбира се, поради големата отдалеченост, те едва се долавят от Земята. Наблюденията показват, че по повърхността на Уран могат да се видят само слабо изразени, по-светли пояси върху екваториалната об-

ласт. При анализ на спектъра на светлината, която Уран отразява от Слънцето, се установяват много тъмни линии, които говорят за активни процеси на поглъщане, ставащи на тази планета. Ние приемаме, че на Уран съществуват подобни активни процеси, въз основа на направения от нас по-горе извод, че колкото една Планета е по-далеч от Слънцето, толкова по-рано се е образувала, толкова по-дълъг еволюционен път има със съответна по-съвършена проява на живот; а за живота е необходима сила, частен случай на която е светлината и тоглината. Следователно на Уран се създава сила, необходима за проява на тамошния живот, и бъдещите Космически изследвания ще потвърдят голямата активност на процесите, които съществуват на тази Планета. Всички тези факти придават на силовите течения, изтичащи от Уран и влияещи върху живота на Земята и върху човека, грамадна активност, решителност и творчество, необходими за решаването на всяка задача. От друга страна, тънкият атмосферен слой дава по-малка задълбоченост и пренебрегване на дребнавостите в мисловната дейност.

Със своите бързо реагиращи силови течения, влиянието на Уран има отношение към нервната система на човека и към сетивата на жи-

УРАН

вите форми, създадени според нуждите на отделните видове и чудно устроени със своята чувствителност. Когато в дадена личност влиянието на Уран е силно изразено, нервната система е много добре развита, остро и бързо реагира при най-малката възбуда.

Богатата енергия на си-

ловите течения от Уран произтича не само от силите, за което споменахме, но и от особеното и странно положение на неговата ос на въртене, а също и от зодиакалното съзвездие Водолей. Известно е, че плоскостта на Урановия екватор сключва с плоскостта на орбитата му ъгъл от 98°, което ще рече, че неговата ос на въртене лежи в плоскостта на орбитата му, докато при други-

те планети, осите имат само по-големи или по-малки отклонения от перпендикуляра към плоскостта на орбитите, а при Юпитер оста е почти перпендикулярна. Това особено положение на Урановата ос говори, че планетата се върти обратно, което е от особено значение за влиянието ѝ: търсене на новото,

особеното, нетрадиционното, това, което не е било и сега не съществува върху Земята, създаване на съществена с чудни форми и възможности, особено у по-старите видове (насекоми и водни животни). Урановата ос говори също, че при катастрофата в Слънчевата система, Планетата е пострадала много и че е приела от Черното слънце грамадна разрушителна енергия, способна

да предизвиква безредия, особености и странни изъвия. Ето защо, Уран със силното си влияние в даден човек, създава могъща устойчива сила и постоянство в постигане на своите идеи. При издигнати типове се изразява в усърдно преследване на новаторски, революционни идеи за ново общество или нови държавни устройства. Всички революционери са под силното влияние на Уран. Той създава също стремеж и успешна реализация на рационализации и гениални открития. При низши типове наблюдаваме принизени, неестествени, неприемливи и чудачески изъвия. И едните, и другите, обаче, се привързват с голям жар и устоя в преследването на поставените задачи.

В човешкия организъм, силното влияние на Уран (особено при неблагоприятен аспект с Луна) поражда в някои клетки и тъкани стремеж към отклонение от нормалните функции, склонност към своеволно деление и размножаване, което създава злокачественото израждане.

Уран отстои от Слънцето на средно разстояние около 20 астрономически единици, спазвайки закона на Тициус-Бода. Това показва, че задачите, възникващи човешкия род в настоящия момент, са присъщи за разрешаване от Урановите типове, макар че те искат да ги разрешат по

нов начин и с нови средства. Най-далечното положение спрямо Слънцето е 3004 милиона километра, а най-близкото 2 740 милиона километра, което дава разлика от 260 милиона километра. Това говори, че орбитата на Уран не е много разтеглена и че влиянието му върху Земята, живота на нея и върху човека не се колебае в големи размери.

Уран идва до Земята най-близко на около 2 586 милиона километра, когато застава на правата линия Слънце, Земя, Уран, т. е. при противостоието (опозиция), а най-голямото му отдалечаване от Земята е 3153 милиона километра, когато е на правата линия Земя, Слънце, Уран, т. е. при т. нар. съвпад със Слънцето. Налице е разлика от 570 милиона километра, която е значителна и говори, че въздействието на Уран е много по-силно при опозиция и много по-слабо при съвпад.

Уран обикаля около Слънцето за 84 земни години, движейки се със средна скорост от 6.8 километра в секунда. Благодарение на положението на неговата ос на въртене, при обиколката му около Слънцето, се получават дълги периоди на годишни времена. Всичко това говори, че неговите влияния създават дълги, бавно протичащи ефекти и събития.

(следва продължение)

ОСНОВНИТЕ УЧЕНИЯ НА ФРЕНОЛОГИЯТА

ТЕМПЕРАМЕНТИТЕ

Между човешките съществуват големи различия, които произлизат от телосложението и разните качества на организмите им. Някои дървета, както палмовото, са порести, слонгероподобни и слаби; други, подобно на дъба, са плътни, яки и силни. Има дребни коне, които преизхождат в работа някои едри, и човечи с малък ръст, които проявяват по-голяма физическа сила и издръжливост, отколкото някои с голям ръст. Тези различия и много други се дължат на особеното качество на всяко телосложение. Такова особено свойство прониква тялото изцяло и придава влиянието си на мозъка и нервите, тъй както и на мускулите, и посредством материалните органи на ума, афектира умствените изъвления. Това качество е тъй свързано с физическия организъм на човека, че запознаването с темпераментите, които влизат в човешкото устройство, става най-вече важно при изучаването на ума, а особено на характера по външните му черти.

Думата темперамент произлиза от латински корен и означава смесение или нареждане на качества или части. Темпераментът може да се определи като особено състояние на тялото, което произтича от относителната съразмерност на неговите разни части и относителната енергия на разните му функции. Темпераментите в разните им форми са тъй многобройни, както и индивидуумите на човешката раса. Не се срещат нито две ли-

ца, които да имат същата физическа организация или темперамент. Обаче, като ги следим и изучаваме отзад напред, намираме, че всички произлизат от безбройните съчетания и съединения само на няколко прости елемента.

Според учението на Хипократ, бащата на медицината, установени са били четири главни темперамента, които зависели, според него, от четирите първоначални съставни части на тялото: кръвта, флегмата, жълтата жлъч и черната жлъч.

Според преобладаващото влияние на коя и да е от тези части, индивидът се е определил да принадлежи на сангвиническия темперамент, ако кръвта преобладава, на флегматическия - ако флегмата преобладава, на холерическия - ако жълтата жлъч е била развита, а на меланхолическия - ако черната жлъч е имала надмощие.

В това подразделение мозъкът не е бил взет предвид да упражнява някакво особено влияние, както днес неговата функция е приета да е най-важната в животната управа. Вниманието на д-р Гал и д-р Спурцхайм е било обърнато на този факт и те почувствали потребността да сметат мозъка за особено темпераментално състояние.

Разпределението на Спурцхайм. Според класификацията, приета от първите учители на френологията, усвоени са четири темперамента: лимфатически, сангвинически, билиозен и нервически, всеки от които е зави-

сел от преобладаващото относително влияние на стомаха, белия или черния дроб и мозъка. Тези темпераменти са очертани от външни признаци, достъпни за наблюдението.

Лимфатическият темперамент зависи от преобладаващото влияние на стомаха. Характеризира се с бледобяла кожа, възхълта коса, воднисти очи, закръглено и пълно тяло, обло и пълно лице. Жизнената дейтелност е медлена, плътта - мека и пластична, мускулите - отпуснати, телосложението - хлабаво и кръвообращението - бавно. Мозъчната дейтелност е муда и умствени проявления - медлени. Този темперамент предразполага хората към бездействие, леност и общо безгрижие, и затова не са твърде достъпни за болестите.

Сангвиническият темперамент зависи от преобладаващите влияния на белите дробове, сърцето и кръвоносните съдове. Той се отличава с умерена пълнота на тялото и частите, достатъчно набита глът, руса или кестенява коса, сини очи, румен цвят, румено и обло лице. Притежава голяма дейтелност на артериалната система и особено пристрастие за леки упражнения. Мозъкът изобщо е много деятелен и умствените изъвления са бързи и магнетически. Лица с този темперамент са готови към всичко. Те приемат всичко на бързо и нямат време да обсъждат дълбоко работите.

Билиозният темперамент има за основа черния дроб и се отличава с черна коса, черно-жълта или тъмна кожа, черни очи, средна плъ-

нота на тялото, но с добре развити, яки и силни мускули и кости, и силно определени физиономични черти. Всичките телесни функции се отличават с голяма енергия и деятелност, която се простира и върху мозъка, от което лицето придобива строго и натегнато изражение. Лица от този темперамент са постоянни и предприемчиви, без да се колебават в своите намерения, но тъй също са склонни и към гняв и отмъстителност.

Нервическият темперамент, който произтича от преобладаващото влияние на нервите и мозъка, се отличава с тънка и бледа кожа, с тънка коса, малки мускули, деликатно тяло, обемиста глава, добре очертано лице. Впечатленията в този темперамент са ярки и мускулната деятелност - бърза. Цялата нервна система, включително мозъкът, е крайно деятелна и умствените изъвления - живи. Лица от този темперамент са склонни към умствен труд и занятие, но стават и много докачливи и мъчно понасят дребните работи в живота.

Новото подразделение. Класификацията на темпераментите, употребявана от разните френолози, както и тази на съвременните, ако и да е важна и ценна от физиологическо становище, не е основана всецяло на здравословните състояния на телосложението. Два от темпераментите - лимфатическият и нервическият - могат да се считат като ненормални състояния на телесните органи. Затова ние предпочитаме една по-последна класификация, която почива върху по-добра физиологическа

основа, а при това е по-простата, понятна и достъпна за ума.

Човешкото тяло е съставено от три главни системи от органи, всяка от които има една особена и отличителна обща функция в общата управа на телосложението. Те са мотивната или двигателно-механичната система, витивната или питателната система и умствената или нервическата система.

Мотивната или механичната система е съставена от костите, лигаментите и мускулите и чрез съчетанието на тези три разряда органи образува един вид апарати от лостове, чрез които всичките механически движения на тялото се извършват. Преобладаването на тази система от органи в кой и да е индивид произвежда това особено състояние в организма, което ние наричаме мотивен темперамент.

Витивната или питателната система е също тъй съставена от три класа органи: лимфата, кръвоносните съдове и жлезите, които посредством техните функции на поглъщане, кръвообра-

щение и отделяне са инструментите за телесното хранене и пречистване. Когато тази система от органи преобладава със своето действие, образува едно физиологическо състояние или разположение на тялото, което в новата класификация се нарича витивен темперамент.

Интелектуалната или умствено-нервическата система, която съставя средата на съединителната нишка между душата, т.е. психическия принцип и външния свят, и посредством която мисълта и чувствата се проявяват, е тъй също образувана от три разряда органи: органи на чувствата, мозъка и нервите. Когато преобладават тези три вида органи, образуват онова душевно състояние и разположение на тялото, което в новата класификация се нарича интелектуален темперамент.

И тъй ние имаме тогава под тази класификация три първоначални темперамента, всеки от които е означен от външни признаци във физическата организация и упражнява особено влияние при изъвленията на ума.

Темперамент - от лат. *tempero* - смесвам в съответни отношения

Индивидуум - от лат. *individuum* - неделимо; личност, индивидуалност

Флегма (гр.) - слузен секрет, лига

Жлъч (ост.) - жлъчка

Франц Йозеф Гал (1758-1828) - виенски психиатър, основател на теорията за идиосинкретичността, според която мисленето е функция на мозъка, където различните таланти и умения имат особени анатомични центрове

Йохан Гаспар Спурцхайм (1776-1832) - виенски психиатър, ученик на Ф. Й. Гал, работил в Париж и Лондон, автор на капиталния труд „Физиогномичната система“.

Билиозен или билиарен - от лат. *billiaris* - жлъчен

Нервически (ост.) - нервен

Медлена (рус.) - бавна

Лигаменти (лат.) - медицински термин за ставни и мускулни връзки и сухожилия

Чувство (рус.) - сетиво

КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФРЕНОЛОГИЯТА ОТ УЧИТЕЛЯ, ПУБЛИКУВАНО В СП. РОДИНА ГОДИНА III, КН. 1, 3, 6, 7 ОТ 1901 Г. И КН. 2 И 3 1902 Г.

Храненето - основа на живота

Думата „хранене“ (Nutrition) и думата „кърмя, грижа се за“ (Nurse) имат общ корен и произлизат от един източник – латинската дума Nutrire. Значението ѝ е „храня“, „откърмям“, „грижа се за“, „способствам за растежа“ и т.н. Следователно хранене обозначава процеса, при който се консумира храна и тя се използва за подхранване и поддържане на здравето на тялото.

В широк смисъл – храненето включва и приемане на хармонични чувства и положителни мисли, чрез които се обновяваме и подхранваме емоционално и умствено.

1. Трите нива на които протича животът ни

Животът ни на земята се проявява в няколко направления, протича на няколко нива. Най-общо можем да различим физическо, емоционално и умствено ниво. Физическото ниво се поддържа чрез храненето. С други думи, докато се храним, имаме условия да живеем на физическо ниво. Второто ниво включва душевно-емоционалния живот. Третото ниво – мисловния живот.

Това, върху което всичко се крепи, е храненето.

„Всички живи същества, живели някога на земята, са наистина родени от храната, остават живи благодарение единствено на нея и накрая се връщат при нея. Храната е наистина първа сред всичко създадено някога. „Тайтрия Упанишад“ 2:1

2. Ние сме това, което ядем

Ние сме това, което ядем в съвсем буквален смисъл. Известно е, че тялото ни се обновява постоянно – клетките на кожата – повърхностния епител се обновяват на всеки седем дни, кръвта се обновява за около 3 месеца и прочее. Хранителните вещества, които всеки ден приемаме с яденето, доставят гравидния материал за новите тъкани и клетки, които организмът ни постоянно създава.

3. Връзка между храна, чувства и мисли

Между физическата храна, която всеки ден слагаме на масата и преобладаващите мисли и чувства, които ни занимават, има известно отношение.

Правени са опити от американски учени, които са доказали по неоспорим начин, че храната, която приемаме, дава ед-

на определена насока на нашите мисли и душевно състояние. Така например белтъчната храна подобрява концентрацията и благоприятства мисленето. Въглехидратната храна в по-голямо количество, ни прави по-разсеяни, а м а з н и т е храни действат отпускащо и понякога приспиват.

Удивително е, че Природата ни е създала по този начин, че мислите, които ни занимават са тясно свързани с храната, която приемаме.

Този възглед на съвременната наука се подкрепя и от хилядолетните традиции на Йога, според които: „Умът е тясно свързан с вида храна, която използваме“.

4. Хранене, здраве, болести

От най-дълбока древност отношението към здравето е свързано с отношението към храненето. Древната наука за живота и здравето – Аюрведа, разглежда начина на хранене като една основна предпоставка за здрав и хармоничен живот. Такова е мнението и на авторитетите на модерната наука за здраве. У нас, Учителя Беинса Дуно е изразил тази истина по един съвършен начин с думите: „Храненето е основа на живота!“

Следователно, за да имаме здрав и хармоничен живот на земята, е важно да поставим една здрава основа, а именно да познаваме принципите и законите на една положителна наука за хранене, която да прилагаме в живота си.

За да бъдем здрави и да не боледуваме трябва да обърнем на храненето необходимото внимание. Нужно е да се научим да се храним правилно, защото от това зависи здравето ни. Не само здравето на тялото, но и здравето на чувствата и мислите ни. Нека най-напред започнем с тялото. Ние сме духовни същества и тялото е нашето жилище. Докато това жилище е здраво, имаме условия за живот на Земята. Да бъдем здрави – това означава

да си изградим здрави и устойчиви тела. Материалът, с който строим, е от първостепенна важност. Кой строи жилище, в което иска дълго да обитава, с каквото му попадне?! Кой строи жилище, без да разбира

вен апетит.

Когато човек се храни с тази храна, той е здрав и има един успешен живот. Когато се отклони твърде много от тази естествена за него храна, се явяват болести и неразположения,

Здравето е лична отговорност на всеки човек. Всеки един от нас трябва сам да се образува и да научи как работи собственото му тяло и какво е необходимо, за да бъде то поддържано в добро здраве. Не е основателно да прехвърляме тази лична отговорност върху плещите на лекарите.

Като най-важен елемент на отговорността за собственото здраве е отговорността за това какво, колко и как ядем.

Този принцип на личната отговорност важи за всички ни.

7. Начин на хранене и начин на живот

Начинът на хранене е тясно свързан с начина на живот. Онези, които пушат, знаят колко добре върви към сутрешното кафе и една цигара. И че

кафето без цигара просто не ви се услажда. По същия начин определени храни вървят с аперитив или с минерална вода.

Естествените храни, които Природата е създала – плодове и зеленчуци, семена и ядки, вървят с положително отношение към живота и с един стремеж към просперитет във физическо и духовно отношение. А това значи положителни чувства и мисли, и един активен и здравословен стил на

усъвършенстваме. Понеже всеки един от нас е същество в развитие, така съвсем нормално е и да има развитие и промяна в начина на хранене. В рамките на един живот човек може да премине през различни подходи към храненето, докато открие своя естествено присъщ начин на хранене.

8. Как да започнем и как да напредваме?

По въпроса за здравословното хранене е изписано и изговорено много. Толкова много, че човек понякога се обърква от разнопосочните информации. Истината е, че у всеки от нас има един професор, на чието мнение трябва да се опираме преди всичко. Става дума за собствения ни стомах. Обикновено половин, един, най-много до два – три часа след хранене, той се произнася за това дали сме яли добре. Понякога неговото мнение съвпада с казаното от известни авторитети, а друг път – не съвпада.

Не е препоръчително човек да следва сляпо, която и да е от съществуващите системи и подходи. Преди всичко трябва да разчитаме на собствените си чувства по пътя ни към онази храна и онзи начин на хранене, който ни е естествено присъщ. Ако все още не можем да разчитаме на собствената си чувствителност, е добре да се ориентираме към естествената храна, каквато Природата е създала – плодове, зеленчуци, семена, ядки.

Важно е да се има пред вид, че макар и привидно различни и напълно несъвместими, системите и подходите в храненето си приличат и се допълват. Както образуванието ни е построено на класове, така и знанието за храната и начинът на хранене може да се разглежда последователно. Понякога изглежда, че истините, които сме научили в първи клас, противоречат на истините от втори, но това е само привидно, защото знанието от по-горния клас само доразвива и добогатява знанието от по-долния клас.

Ето защо, като се опираме на собствените си чувства, можем да потърсим и намерим за себе си рационалното от всеки съществуващ подход. Все пак да се храним добре, здравословно, това е един вид живо общуване с храната, а не механично следване на предписания на различни авторитети.

д-р Тодор Господинов

нищо от законите на строителството и архитектурата?!

Ами ако вече сме болни?

Заветът на бащата на медицината е: „Нека храната да бъде вашето лекарство и вашето лекарство да бъде ваша храна.“

Учителя ни казва същото:

„Храненето е метод за лекуване. По-добър метод от него няма, но трябва да се знае каква храна да се употребява и кога да се храни човек.“

Модерната наука доказва по безспорен начин истината, че храната е най-мощното лекарство! Ето защо, ако искаме да се лекуваме най-добре е да изберем най-естественото и най-мощното средство – храната!

5. Хранене с естествена природосъобразна храна – основен ключ към здраве и благополучие

Природата ни е създала по уникален начин. Всеки от нас е единствен и неповторим. И съобразно с това за всеки един от нас е определена специфична храна. Това обикновено е храната, която човек обича и към която има естест-

като един вид сигнали, че нещо основно не е наред. Представете си какво ще се случи, ако се опитаме да караме с нафта колата си, която е пригодена да гори бензин.

6. Необходимостта от личен избор и лична отговорност при изграждане на хранителен режим

За да бъдем здрави и да си изградим балансиран и успешен живот, е важно да открием наша-

та храна и начина на хранене, който ни подхожда. Това може да стане като най-напред се обърнем към себе си и се опитаме да опознаем навиците си на хранене и предпочитанията си към определени храни.

живот.

Да се усъвършенства начинът на хранене и оттам начинът на живот, не е въпрос, който може да се реши за един ден. Това е направление, върху което можем да работим цял живот. Можем постоянно да го

Защо трябва да живее човек?

„ЖИВОТЪТ Е ЕДНО ВЕЛИКО УСЛОВИЕ ЗА ПРОЯВЯВАНЕ НА РАЗУМНОТО.“

Учителя

Човек е дошъл на Земята, за да се учи и работи за своето и общото цяло развитие, усъвършенстване и повдигане. Целият живот на човека, с неговия смисъл и съдържание, трябва да бъде подчинен на тази идея – стремеж към съвършенството, изправяне на всички погрешки и недостатъци, усъвършенстване и търсене на Божественото във всяка част на живота.

„Велика задача и чест за човека е в края на своята еволюция да стане част от космичния човек, да стане косъм от главата му“, казва Учителя в беседата „Размишления върху добрия живот“. Човек идва тук на Земята, за да води добър и праведен живот, за да се повдигне, да направи крачка в своята еволюция. Освен за своето благо и за развитието на своите дарби, човек

трябва да живее с мисълта постоянно да е в мощ и да съдейства в живота на своите братя и сестри. Целият живот на ученика трябва да бъде посветен на общото цяло, на общия организъм.

Всеки има дадена специфична работа в макрокосмоса, която само той може да извърши. Трябва да сме доволни и горди от това, че Бог ни е дал такава задача и ни е доверил изпълнението ѝ в целия макрокосмос. Това, което тук, на Земята, можем да свършим, не можем да го направим никъде другаде. Това, което тук можем да придобием, докато имаме живот на Земята, не можем да го придобием дори на Небето. Затова, ние трябва да мислим и вършим всяко нещо на точното място и в точното време. То е същественото. Веднъж до-

шъл на Земята, човек трябва да работи, да гради и твори идейно живота си, за да го подобри. Най-краткият път за изкачване по спиралата на еволюцията на човека е саможертвата.

„Великото в света: Човек е слязъл на Земята да се учи от опитностите. Душата е слязла на Земята, за да намери загубеното богатство, което е имала, или да намери пътя, по който да се добере до това богатство – да намери своя учител. Духът е слязъл на Земята, за да покаже на душата, че има нещо велико в света, за което си струва да се живее и страда до смърт.“

„Свещени думи на Учителя“

По зададена тема в ООК, VIII година „Определени движения“

Елена Андреева
София, 2006 г.

Снимка: Т. Мартинов

С УСМИВКА ЗА РИЛА

Рилски ден. Направихме екскурзия до връх Острец. Тъкмо се наобядахме и закапахме едри капки дъжд, които постепенно се превърнаха на град. До лагера не престана да вали! Не помогнаха и дъждобраните.

Пристигнах в лагера мокра, изморена, измръзнала! Срещу мене дойде един брат с чаша гореща вода от кухнята. Поздравихме се, а аз попитах за кого носи тази вода.

– За тебе! – отговори той.

Изпих водата и такава топлина се разля по тялото ми, стопли и душата ми – и водата, и братската любов!

Малко добро, но на място!

*

През горещ, августовски ден, носихме дърва от Първото езеро за кухнята. Бях си надценила възможностите и се изморих и изпотих много. Като стигнах първите палатки, брат от руската група режеше диня. Като ме видя, отрязал парче от средата и направо го поднесе към устата ми. Свежо, сладко! Беше голямо блаженство! По-сладка хапка не съм имала в живота си!

Какво хубаво качество е досетливостта!

*

Ние, търновската група, отивахме на Рила първи и по някое време хлябът ни свършваше. Стояхме един ден без хляб. Каква беше изненадата ми, когато на следващия ден отворих палатката си и там ме чакаше бял, мек хляб! Боже, в града ти отварят къщата, за да вземат, а тук – да ти дадат! И до днес не знам кой беше.

*

Деветнадесети август! Отивам на Паневритмия и по пътя срещам Фелис от САЩ. Днес има рожден ден и иска да ме почерпи. Изважда безцветен плик, в който има розови дребни късчета. Мисля си, че черпи с бонбони. Вземам си един, лапвам го, никакъв вкус – ни сладко, ни солено. Тъкмо се чудя, дали ако го изплюя, ще се обиди, а тя започва да вика: „Мария, роуз кристъл!“

Сконфузих се. И през ум не ми е минавало, че на рождения си ден някой ще черпи с кристали.

Мария Христова

ПОРТРЕТЪТ НА УЧИТЕЛЯ

Върху платното на душата
рисувам Твоя образ свят.
Потапям четката на Любовта
в светлината на Твоята мисъл.
Ръката ми грижливо крепиш,
Чертите точни оживяват.
Усмиваш се.

Дълго, дълго ще рисувам образа Ти в мен.
И ще проглеждат очите ми през Твоите очи.
И ще прочуват ушите ми чрез Твоего Слово.
И ще възкръсвам истинно във Твоята Любов.
Върху платното на душата
рисувам образ вечен, свят.

Соня Митева

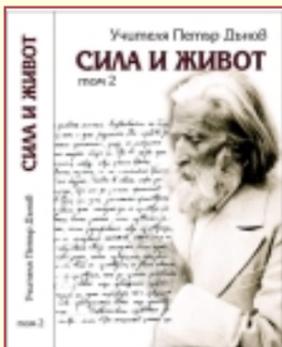

Нови книги

СИЛА И ЖИВОТ, ТОМ II

Седмтомната поредица е съвместна публикация на издателствата „Захари Стоянов“ и „Бяло Братство“. В нея за първи път е представена пълна хронология на неделните беседи на Учителя през периода 1914-1924 г.

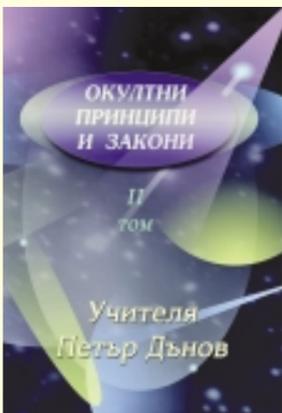
Страници: 560
Луксозна корица
Корична цена 12 лв.

ОКУЛТНИ ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ, ТОМ II

Книгата е справочник на окултни принципи и закони, дадени от Учителя. В настоящия том са засегнати темите за човешкото съзнание, битие, взаимоотношенията между хората; науките – математика, астрология, хиромантия, природна медицина, музика; Вселената.

Издателство: Бяло Братство
Страници: 368
Мека и луксозна корица
Цена 9 лв., на твърдата корица, 11 лв.

ПЕСНИ НА УЧИТЕЛЯ, ТРЕТО ИЗДАНИЕ

Луксозна корица, малък формат
Издателство: Бяло Братство
Страници: 248
Цена: 6 лв.

Издателският екип на „Песни на Учителя“, изд. 2006 г. се извинява на читателите за допуснатите печатни грешки и пропуски. Последните вече са означени и поправени, така че всеки, който вече си е закупил песнарка, може да я замени с коригирана. За повече информация се обърнете към Издателството или към ръководителя на братската ви група.

Снимка: А. Стоев

Братя и сестри,

на адреса на редакцията на вестника или на e-mail: bratski_jivot@mail.bg очакваме за коледния брой „Писма до Бога“ на нашите деца от 7 до 12-годишна възраст.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,40 лв.